

REPOSICIÓ

DEL BALL DE SANT PAU

Era en la Festa Major de Sant Pau del 1912, que es representava per darrera vegada el BALL DE SANT PAU. Des de llavors, l'oblit més complet ha planat damunt d'ell, almenys publicament. Els protagonistes del Ball en aquella època, han anat desapareixent, perquè els anys no perdonen, i la cortina de l'oblit s'ha anat fent cada vegada més espessa. Jo em recordo que d'infant, havia sentit recitar a la meua mare, alguns versos d'aquest Ball i d'altres, mentre ens escalfavem a la vora del foc, en les llargues vetlles d'hivern. Potser hem vingui d'aquí, aquesta nostàlgia que sento del nostre folklore desaparegut, i aquesta afeció, que ja d'adolescent sentia, per la recerca de tot el que fes referència a aquestes coses de l'antigó, especialment pel BALL DE SANT PAU, potser per tractar-se del co-patró del nostre poble.

He indagat bastant, fins treure la conclusió de que s'han perdut tots els papers d'aquests Balls o que almenys son ignorats pels possibles

poseïdors. En una casa que hi havia indicis de l'existència de papers de diferents Balls, vareig fer tard, perquè els havien entregat abans del 36, a uns delegats de la Generalitat, que recollien el folklore dispers per Catalunya.

Es feia precis doncs, recórrer a la memòria dels pocs protagonistes que podien quedar d'aquest Ball, i que, almenys en part, recordessin els seus papers o el d'algún company. I fou d'aquesta faïso, que vareig enterar-me de que l'home més vell del poble, en Joan Robert de Can Jove, recordava tot el Ball, o si mes no, els passatges principals. I ja em teniu a mi i papers fent visites a Can Jove, a l'hivern asseguts al sol i al estiu a l'ombra de la pineda. Es així, com aprofitant la prodigiosa memòria d'aquest vellet, ha sigut possible recopilar aquest Ball, que jo ja donava per perdut. No puc pas assegurar que fos complet, doncs la seva continuïtat tenia alguns lapsus, pero com que es feu precis versificar-lo de nou, aquestes intermitències han sigut omplertes per la imaginació. M'ha costat quatre anys recollir-lo, posar-lo a punt de representar i reunir el grup d'intèrpretes, doncs aquest Ball —que en realitat es una verdadera obra de teatre narrant alguns aspectes de la conversió, predicació i mort de Sant Pau—, no seria possible avui representar-lo a la plaça amb tota dignitat, i es per això que hem resolt portar-lo a l'escenari, per ensems donar-li més espectacularitat.

Finalment, sols em resta donar les gràcies a tots els que han fet possible la seva reposició: al Magnífic Ajuntament, per haver-ho patrocinat; als amics del Centre Parroquial per la seva col·laboració i dedicació personal, i sobre tots a l'home mes vell del poble, en Joan Robert de Can Jove que ha complert els 90 anys, i que pense la seva prodigiosa memòria, no hauria sigut possible fer reviure de nou el BALL DE SANT PAU.

P. CARBONEL I GRAU

